

ENFLASYONUN GÖRÜNÜMÜ

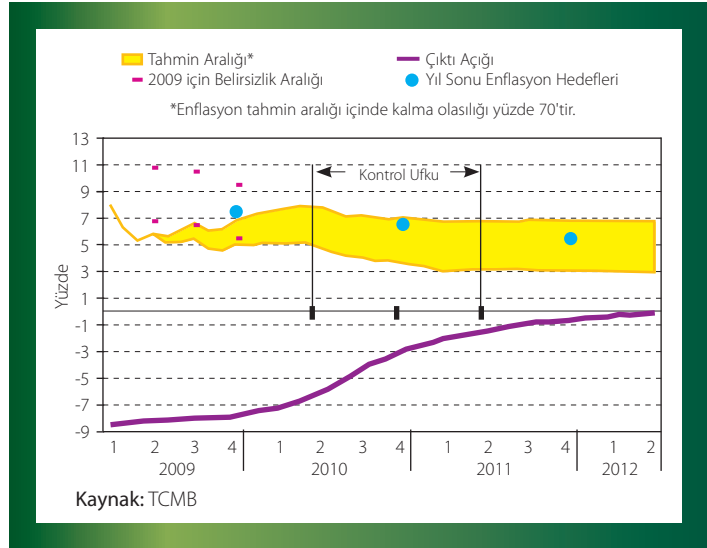
2008 yılı son çeyreğinden itibaren toplam talepteki sert daralma ve emtia fiyatlarında gözlenen düşüş, bütün dünyada enflasyon oranlarının hızla gerilemesine yol açmıştır. Uluslararası gelişmelere paralel olarak Türkiye'de de benzer bir eğilim gözlenmiş ve tüketici enflasyonu son üç çeyrekte kademeli olarak düşerek Haziran ayı itibarıyla, yıl sonu hedefi ile uyumlu patikanın etrafında oluşturulan belirsizlik aralığının alt sınırı olan yüzde 6,8 düzeyinin altında kalmıştır. Ağustos ayında ise temel enflasyon göstergelerinin ana eğilimi düşük düzeylerdeki seyrini sürdürmüştü ve yıllık enflasyon yüzde 5,33'e gerilemiştir. Hizmet grubunda yıllık fiyat artış oranı istikrarlı olarak gerilemeye devam ederken, meyve ve sebze fiyatlarında gözlenen azalış sonucunda işlenmemiş gıda yıllık enflasyonunda düşüş gerçekleşmiştir. Giyim grubunda Ağustos ayı sezon indirimlerinin geçen seneye kıyasla daha sınırlı kalması, bütün ürünleri enflasyonunda gözlenen artış ve bazı dayanıklı mallardaki fiyat artışları ise enerji ve gıda dışı mal grubu yıllık enflasyonunda artış yaşanmasına neden olmuştur. Son bir yıl içinde emtia fiyatlarında gözlenen birikimli düşüşlerin, 2008 yılının son aylarından itibaren özellikle işlenmiş gıda ve enerji fiyatları kanalıyla yurt içi enflasyon üzerinde aşağı yönlü etkide bulunmaya devam ettiği gözlenmektedir.

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası (TCMB), küresel krizin derinleştiği 2008 yılı son çeyreğinden itibaren krizin olumsuz etkilerini hafifletmeye yönelik olarak dengeleyici bir para politikası stratejisi izlemiştir. 2008 yılı Kasım ayından bu yana 900 baz puanlık faiz indirimi gerçekleştiren TCMB, bu dönemde gelişmekte olan ve enflasyon hedeflemesi rejimi uygulayan ülkelerin merkez bankaları arasında politika faizlerini en fazla düşüren merkez bankası olmuştur. Faiz indirimlerinin başladığı günden bu yana gerek risk primi göstergelerinin seyrinin, gerek enflasyona ve iktisadi faaliyete dair açıklanan verilerin, TCMB'nin öngörülerini teyit etmesi para politikası kararlarının beklentiler üzerindeki etkisini güçlendirmiştir. Tahvil ve bono faizleri kademeli olarak gerileyerek iç borçlanma ihalelerinin başladığı 1985 yılından bu yana kamu borçlanma tarihindeki en düşük düzeylere inmiştir.

Önümüzdeki dönemde toplam talepteki belirsizliğin ve düşük kapasite kullanım oranlarının yatırımlar ve istihdam üzerindeki olumsuz etkilerinin süreceği düşünülmekte, işsizlik oranlarındaki yüksek düzeylerin yurt içi talebi uzunca bir süre sınırlamaya devam edeceği tahmin edilmektedir. Küresel sorunların devam etmesi ve gelişmiş ülke ekonomilerinden toparlanmaya ilişkin henüz somut sinyaller alınmaması dış talepteki toparlanmanın uzun bir süre alacağı öngörüsünü desteklemektedir. Dolayısıyla, toplam talep koşullarının enflasyona düşüş yönündeki etkisini orta vadede sürdüreceği öngörülmektedir.

Daha fazla bilgi için: <http://www.tcmb.gov.tr>
(Başkanın Konuşmaları)

Enflasyon ve Çıktı Açığı Tahminleri

Tablo 1: Baz Senaryo Enflasyon Tahminleri

Varsayımlar	Para Politikası Tepkisi	Enflasyon Tahminleri*
<ul style="list-style-type: none"> Petrol Fiyatları: 2009 yılında ortalama 60 ABD doları, 2010 ve sonrasında ise 70 ABD doları Gıda Enflasyonu: 2009 yıl sonu için yüzde 7,5, sonrası için yüzde 6 İthal girdi maliyetlerinde sınırlı artışlar Küresel ölçekte faizlerin uzun süre düşük düzeylerde kalması Bütçe disiplini sağlayacak orta vadeli bir mali programın uygulamaya konması 	<p>Yakın dönemde politika faizlerinde bir miktar daha indirim gerçekleşmesi ve sonrasında faizlerin 2010 yılı sonuna kadar sabit tutulması</p>	<ul style="list-style-type: none"> 2009 yılı sonunda: yüzde 4,9 ile 6,9 aralığında (orta nokta yüzde 5,9) 2010 yılı sonunda: yüzde 3,7 ile 6,9 aralığında (orta nokta yüzde 5,3) 2011 yılı sonunda: yüzde 4,9 2012 yılı ortasında: yüzde 4,8

*Yüzde 70 olasılıkla

IMF'nin KURULUŞU VE YAPISI

1945 yılında 29 ülkenin imzası ile kurulan Uluslararası Para Fonu (IMF ya da Fon), 1 Mart 1947 tarihinde faaliyete geçmiştir. Uluslararası parasal işbirliğini geliştirmek, uluslararası ticaretin geliştirilmesine olanak sağlamak, çok taraflı ödemeler sisteminin kurulmasına destek olmak, ödemeler dengesinde problemler yaşayan ülkelere geri ödeme şartıyla maddi destekte bulunmak ve ödemeler dengesi sorunlarını engellemek amaçları doğrultusunda uluslararası ekonomide önemli rol oynayan IMF'nin bugün itibarıyla 186 üyesi bulunmaktadır.

IMF üyeliği bütün ülkelere açıktır. IMF'ye üye olmak isteyen ülkelerin IMF Ana Sözleşmesi'ni onaylayarak uluslararası anlaşma haline getirmesi ve kendine düşen kotayı IMF'ye ödemesi gerekmektedir.

IMF'nin organizasyon yapısının en tepesinde Governörler Kurulu yer almaktadır. Kurulda her üye ülke temsil edilmektedir. Governörler Kurulu IMF'nin en yetkili karar organı olarak, Fon'a üye kabulü, üye kotalarının belirlenmesi, Özel Çekme Hakkı (SDR) dağıtımları, Fon Ana Sözleşmesine ilişkin değişiklikler ve üyelik iptaline ilişkin konularda karar almaktadır. Governörler Kurulu genellikle yılda bir kez eylül veya ekim ayında Dünya Bankası Governörler Kurulu ile birlikte, ortak Genel Kurul toplantısı sırasında toplanmaktadır.

Özel Çekme Hakkı (SDR):

Özel Çekme Hakkı uluslararası bir rezerv varlık olup, üye ülkelerin uluslararası rezerv miktarları dikkate alınarak IMF tarafından 1969 yılında oluşturulmuştur. Üye ülkelerin sahip oldukları SDR miktarı, ülkelerin IMF'deki kota miktarı ile orantılıdır. SDR aynı zamanda IMF'nin para birimi olarak kabul edilmekte ve değeri bir kur sepeti ile belirlenmektedir.

IMF'nin temel işlevlerinin yürütülmesinden sorumlu olan ve IMF yönetimi ile uzmanları tarafından hazırlanan raporları değerlendiren İcra Direktörleri Kurulu, Governörler Kurulunun kendisine aktardığı görevleri üstlenmektedir. Üye ülkelerce seçilen ya da atanan 24 direktörden oluşan Kurul, IMF Başkanı tarafından yönetilmektedir. İcra Direktörleri Kurulu tarafından atanan IMF Başkanı, IMF'nin kuruluşundan bu yana Avrupa ülkelerinden seçilmektedir. İcra Direktörleri Kurulunda Amerika Birleşik Devletleri (ABD), Japonya, Birleşik Krallık, Fransa, Almanya, Rusya Federasyonu, Çin ve Suudi Arabistan'ın seçtiği 8 üyenin yanı sıra, diğer üye ülkelerin oluşturduğu 16 ülke grubunun seçtiği üyeler yer almaktadır. Kurulda kararlar genelde oybirliği ile alınsa da, bazı durumlarda oy gücüne göre karar alınabilmektedir.

IMF'de Oy Gücü:

Her üye ülkenin 250 oyu bulunmaktadır. Buna ek olarak her üye sahip olduğu kotanın 100.000 SDR'sine karşılık olarak ek 1 oy gücüne sahip olmaktadır. Örneğin, IMF'de en büyük kota payına sahip olan ABD, oy gücü en yüksek olan ülkedir. Oy gücüne göre karar alındığı durumlarda üye ülkelerin sahip oldukları kota miktarları büyük öneme sahip olmaktadır.

IMF'nin ÜYE ÜLKELERLE İLİŞKİLERİ

IMF üye ülkelerle ilişkilerini üç temel işlevi çerçevesinde gerçekleştirmektedir.

Gözetim işlevi: IMF'nin uluslararası parasal sistem ile üye ülkelerin maliye ve ekonomi politikaları üzerindeki gözlem ve analizlerini içermektedir. Bu çerçevede yapılan gözlemler ve risk analizleri raporlar doğrultusunda kamuoyuna sunulmaktadır.

Borç verme işlevi: IMF, ödemeler dengesi problemlerini ortadan kaldırmak, ulusal para biriminde yaşanan istikrarsızlıkları önlemek, uluslararası rezervleri güçlendirmek, şoklara karşı dayanıklılığı artırmak ve kriz önleyici politikaların oluşturulmasına destek sağlamak amacıyla üye ülkelere çeşitli düzenlemeler aracılığıyla borç sağlamaktadır.

Teknik destek: IMF'nin üye ülkelere sağlıklı ekonomik, mali ve yapısal politikalar geliştirebilmelerini sağlamak amacıyla sunduğu bir işlevidir. Teknik destek aynı zamanda IMF'nin gözetim ve borç verme işlevlerini de tamamlamaktadır.

IMF'in Başlıca Borç Verme Araçları:

- ▶ Stand-by Anlaşmaları
- ▶ Ek Rezerv Kolaylığı (SRF)
- ▶ Uzatılmış Fon Kolaylığı (EFF)
- ▶ Esnek Kredi Kolaylığı (FCL)
- ▶ Yoksulluğu Azaltma ve Büyüme Kolaylığı (PRGF) ve Dışsal Şok Kolaylığı (ESF)
- ▶ Acil Durum Yardımı
- ▶ Petrol Kolaylığı

IMF-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ

Dünya ekonomisindeki gelişmelere ve dış dünya ile bütünleşme amacına paralel olarak, Türkiye 11 Mart 1947 tarihinde IMF'ye üye olmuştur. IMF Ana Sözleşmesi'nin 4. maddesi çerçevesinde kambiyo kısıtlamalarını uygulayan ülke statüsünde olan Türkiye, 1990 yılından bu yana IMF Ana Sözleşmesi'nin 8. maddesi çerçevesinde sermaye hareketlerini serbest bırakmış ülke statüsünde üye durumundadır. Türkiye'nin IMF'de sahip olduğu kota, 30 Haziran 2009 tarihi itibarıyla 1.191,30 milyon SDR'dir.

Türkiye IMF İcra Direktörleri Kurulunda, Belçika, Avusturya, Lüksemburg, Macaristan, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Beyaz Rusya, Kazakistan ve Slovenya ile aynı grupta yer almaktadır. Türkiye'nin içinde bulunduğu grup IMF'de oy gücü ağırlığı olarak; ABD, Japonya ve Almanya'dan sonra 4. sıradadır. Türkiye kendi grubu içinde sahip olduğu kota itibarıyla Belçika ve Avusturya'dan sonra 3. sıradadır.

Türkiye IMF'den bugüne kadar; Stand-by Düzenlemesi, Uzatılmış Fon Kolaylığı, Acil Yardım Kredisi, Ek Rezerv Kolaylığı ve Petrol Kolaylığı imkanlarını kullanmıştır.

Tablo 1: IMF ile düzenlenen stand-by anlaşmaları

Anlaşma Tarihi	Anlaşmanın Süresi (ay)	Anlaşmanın Türü	Tutar (Milyon SDR)	Kullanım (Milyon SDR)
01.01.1961	12	Stand-by	37,50	16,00
30.03.1962	9	Stand-by	31,00	15,00
15.02.1963	11	Stand-by	21,50	21,50
15.02.1964	11	Stand-by	21,50	19,00
01.02.1965	12	Stand-by	21,50	-
01.02.1966	12	Stand-by	21,50	21,50
15.02.1967	11	Stand-by	27,00	27,00
01.04.1968	9	Stand-by	27,00	27,00
01.07.1969	12	Stand-by	27,00	10,00
17.08.1970	12	Stand-by	90,00	90,00
24.04.1978	24	Stand-by	300,00	90,00
19.07.1979	12	Stand-by	250,00	230,00
18.06.1980	36	Uzatılmış Fon Kolaylığı	1.250,00	1.250,00
24.06.1983	12	Stand-by	225,00	56,20
04.04.1984	12	Stand-by	225,00	168,70
08.07.1994	14	Stand-by (Uzatılmış Fon K. dahil)	610,50	460,50
22.12.1999	36	Stand-by	15.038,40	15.038,40
21.12.2000	12	Stand-by	5.784,00	5.784,00
04.02.2002	36	Stand-by	12.821,20	11.914,00
11.05.2005	36	Stand-by	6.662,04	1.665,51

Kaynak: IMF

Özellikle ödemeler dengesi sorunlarının ve döviz yetersizliğinin olduğu dönemlerde IMF ile anlaşmalar yaparak çeşitli istikrar programları yürürlüğe koyan Türkiye, bu programlardan ilkinin 1958 yılında uygulamaya başlamıştır. IMF'nin Türkiye'de uyguladığı istikrar programları para, kur ve maliye politikaları ile ticaret politikalarına yönelik önerilerden oluşmaktadır. Bu politikalar çerçevesinde IMF, genellikle enflasyon ve dış açık sorunlarının kısa vadede sıkı para ve maliye politikaları ile ortadan kaldırılmasını, orta ve uzun vadede ise; alt yapı yatırımlarının yapılmasını, mal ve sermaye hareketlerinin serbestleştirilmesi yoluyla ekonominin dışa açılmasını ve özelleştirmeye gidilerek piyasa ekonomisinin güçlendirilmesini hedeflemektedir.

IMF ile ilk stand-by düzenlemesi ise 1961 yılında imzalanmış ve bu tarihten günümüze kadar 19 stand-by ve 1 ek rezerv kolaylığı düzenlemesi yapılmıştır. Bu düzenlemelerin yarıya yakını Türkiye'nin borçlanma şartlarını yerine getirmemesi nedeniyle tamamlanamamıştır. 1970'lerde yaşanan petrol şokları nedeniyle Petrol Kolaylığı, 1999 yılındaki deprem nedeniyle Acil Yardım Kredisi kullanılmıştır.

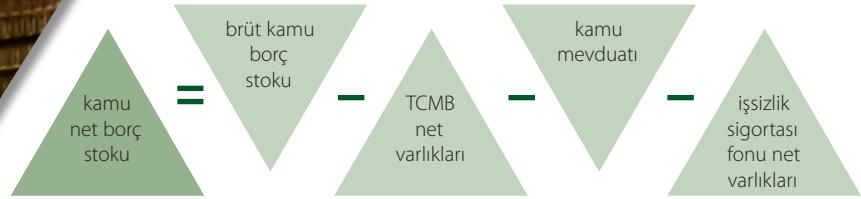
IMF, para politikası, finansal sistemin denetimi ve düzenlenmesi, vergi ve kamu maliyesi politikaları da dahil olmak üzere, Türkiye'nin ekonomi politikası konusundaki yetkili makamlarına çeşitli alanlarda geniş çaplı teknik destek de sunmaktadır.

2000 yılından bu yana IMF'nin Ankara'da bir temsilcilik ofisi bulunmaktadır. Temsilcilik aracılığıyla Türkiye'deki ekonomik gelişmeler ve uygulanan ekonomik politikalar izlenmekte, IMF yetkilileri ve Türk makamlarıyla karşılıklı iletişim sağlanmakta ve IMF'nin sunduğu teknik yardım koordine edilmektedir. Ayrıca, söz konusu ofis IMF'nin görüşleri hakkında kamu sektörü, yerli ve yabancı yatırımcılar, akademik kurumlar, araştırma kuruluşları, uluslararası kuruluşlar ve bunların diplomatik temsilciliklerine bilgi vermektedir.

KAMU NET BORÇ STOKU

Kamu net borç stoku, kamunun belirtilen zaman itibarıyla toplam borcunu göstermektedir. Karşı karşıya olunan risklerin doğru bir şekilde anlaşılabilmesi açısından, kamu net borç stoku hesaplanırken kamu sektörünün mali yükümlülüklerine ek olarak finansal varlıkları da göz önünde bulundurulmaktadır.

Dolayısıyla,

olarak ifade edilmektedir.

Ekonomi yazınında kamu borç stokunun sürdürülebilirliği; kamu borç stokunun milli gelire oranının uygun bir seviyede uzun dönemde sabit kalması olarak ifade edilmektedir.

Kamu borç stokunun sürdürülebilir olması, ülke ekonomisinin makroekonomik açıdan sağlıklı göstergelerinden biri olup, enflasyon ve büyüme dinamiklerinin önemli belirleyicileri arasında yer almaktadır.

Ülkemizde, 2001 yılında yaşanan finansal kriz sonrasında uygulanan ekonomik program neticesinde mali disiplinin büyük ölçüde tesis edilmesiyle, kamu kesimi borçlanma gereği azaltılmış, borçlanma vadesi uzatılarak borç çevirme oranı düşürülmüş, kamu borç yükü hafifletilmiş ve sonuç olarak borçlanma faiz oranlarında önemli düşüşler meydana gelmiştir. Bu doğrultuda kamu borç stokunda da önemli bir iyileşme kaydedilmiştir.

Tablo 1'de de görüldüğü gibi, toplam net borç stokunun gayri safi yurt içi hasılaya oranı 2001 yılındaki yüzde 66 değerine ulaşan ani çıkışının ardından yerini kademeli bir düşüşe bırakarak 2008 yılında yüzde 28 seviyesine inmiştir. Yine aynı dönemde net dış borç stokunun gayri safi yurt içi hasılaya oranı 2001 yılında hızlı bir çıkış yapmış, sonraki yıllarda bu oran giderek düşmüştür. Bu dönemde net iç borç stokunun gayri safi yurt içi hasılaya oranı ise yüzde 30'lar civarındaki değerini korumuştur.

Tablo 1: Kamu Net Borç Stoku (GSYİH'ye Oranı)

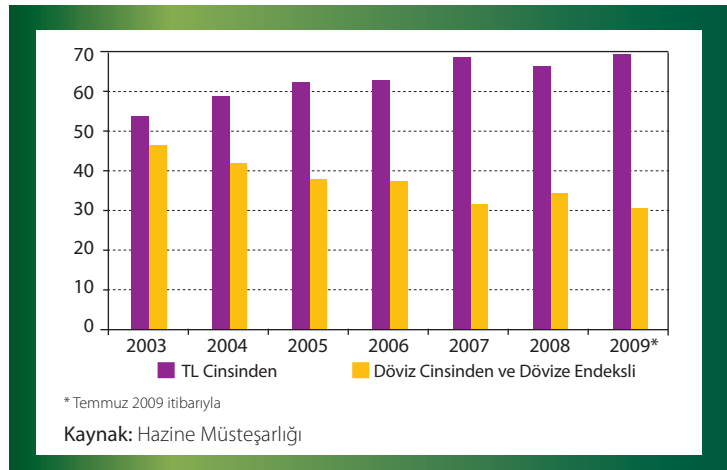
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Net dış borç / GSYİH	%14	%28	%25	%17	%13	%6	%4	%1	%2
Net iç borç / GSYİH	%29	%39	%36	%38	%36	%35	%30	%28	%26
Toplam net borç stoku / GSYİH	%43	%66	%61	%55	%49	%42	%34	%29	%28

Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

Son yıllarda borç stoku oranlarında yaşanan bu gelişmelerin temel nedenlerinden biri, merkezi yönetim borç stoku içinde döviz cinsinden ve dövize endekli borç senetlerinin payının azalmasıdır. Merkezi yönetim borç stokundaki artış temel olarak net iç borç artışı kaynaklı iken, toplam kur etkisi ve net dış borç artışı sınırlı bir seviyede kalmıştır.

Kamu borç stokunun azaltılıp, kamu finansmanının sürdürülebilir bir yapıya kavuşması, nominal ve reel faizlerin kalıcı bir şekilde arzu edilen seviyelere düşmesinde önemli bir rol oynamaktadır.

Merkezi Yönetim Borç Stokunun Kompozisyonu (%)

“FİNANSAL KRİZ VE KRİZİN MERKEZ BANKALARI REZERU YÖNETİMİNE ETKİSİ” KONUSU ULUSLARARASI SEMİNER

19-22 Mayıs 2009 tarihleri arasında TCMB tarafından İzmir-Özdere Naim Talu Eğitim, Seminer ve Dinlenme Sitesi'nde “Finansal Kriz ve Krizin Merkez Bankaları Rezerv Yönetimine Etkisi” konulu uluslararası bir seminer düzenlenmiştir. Seminerde Afganistan, Arnavutluk, Azerbaycan, Bosna-Hersek, Bulgaristan, Cezayir, Fas, İran, Karadağ, Libya, Moğolistan, Moldova, Polonya, Sırbistan, Slovakya, Suriye, Tunus ve Ukrayna Merkez Bankalarından 47 katılımcı yer almıştır. Dünya Bankasından yetkililerin sunum yaptığı seminerde, ayrıca rezerv yönetimine ilişkin ülke deneyimleri paylaşılmıştır.

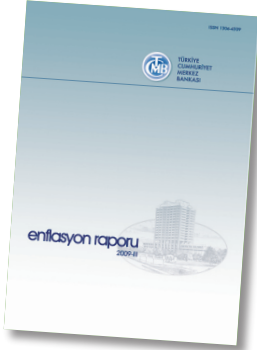

MERKEZ BANKASI DERİNCE ANADOLU LİSESİ

Yunanistan Merkez Bankası ve TCMB'nin katkılarıyla inşa edilerek 2000-2001 öğretim döneminde eğitime başlayan Merkez Bankası Derince Anadolu Lisesi'nin sekizinci dönem mezuniyet töreni 10 Haziran 2009 tarihinde gerçekleşmiştir. Törene, Başkan Durmuş Yılmaz, Denetleme Kurulu Üyesi Mehmet Tüfekçi, Başkan Yardımcısı Burhan Göklemiz ve Derince Kaymakamı Cengiz Cantürk'ün yanı sıra il ve ilçe protokolü ile öğrenci aileleri katılmıştır. İzmit Valisi, okul müdür vekili ve öğrenci temsilcilerinin birer konuşma yaptığı törende mezun olan ve ilk üç derecede yer alan öğrencilere Başkan Yılmaz tarafından plaket, para ödülü ve hediyeler verilmiştir.

AÇIK MEKTUP

Haziran ayı itibarıyla yıllık enflasyon yüzde 5,73 olarak gerçekleşerek, 2009 yılının ikinci üç aylık döneminin sonu için belirlenmiş olan yüzde 6,8'lik belirsizlik aralığı alt sınırının altında kalmıştır. TCMB, enflasyonun hedeflenen patikadan sapma nedenlerini ve orta vadeli hedeflere ulaşmak için alınan ve alınması gereken önlemlerin yer aldığı Enflasyon Raporu'nu içeren "açık mektup"u Hükümete ve kamuoyuna 29 Temmuz 2009 tarihinde duyurmuştur.

ENFLASYON RAPORU 2009-III

Enflasyon Raporu'nun 2009 yılı üçüncü sayısı 29 Temmuz 2009 tarihinde Başkan Yılmaz'ın sunum yaptığı bir basın toplantısı ile kamuoyuna açıklanmıştır. Rapor'da para politikası kararlarına konu olan iktisadi çerçeve özetlenmiş, küresel ve yerel makroekonomik gelişmeler incelenmiş ve son üç aydaki gelişmeler doğrultusunda güncellenen orta vadeli enflasyon tahminleri ile para politikası duruşu sunulmuştur. Rapor'da ayrıca küresel durgunluklar ve ekonomi politikaları, geçici vergi düzenlemelerinin tüketici fiyatları üzerine etkisi, ihracattaki ana eğilimin takibi, kriz sürecinde ülke riskliliğinin politika faizlerine etkisi ve küresel krizin gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin mali dengeleri üzerine etkileri konularında bilgi kutularına yer verilmiştir.

Daha fazla bilgi için: <http://www.tcmb.gov.tr> (Sürelî Yayınlar)

TCMB İSPARTA BANKNOT DEPOSU

TCMB Antalya Şubesine bağlı olarak faaliyet gösterecek Isparta Banknot Deposu 3 Ağustos 2009 tarihinden itibaren göreve başlamıştır. TCMB'nin ülke çapındaki 14. banknot deposu olan Isparta Banknot Deposu, Isparta ve çevre illerdeki bankaların nakit işlemlerini gerçekleştirmesine aracılık hizmeti sağlayacaktır.

ÇALIŞMA TEBLİĞERİ VE ÇALIŞMALAR

- ▶ Monetary Shocks and Central Bank Liquidity with Credit Market Imperfections (Pierre-Richard Agénor, Koray Alper, Working Paper No. 09/06, July 2009)
- ▶ Para Politikası, Parasal Büyüklükler ve Küresel Mali Kriz Sonrası Gelişmeler (K. Azim Özdemir, Çalışma Tebliği No. 09/05, Temmuz 2009)
- ▶ Türkiye'de Kriz Dönemlerinde Ekonomik Gelişmeler ve Ödemeler Dengesi Uyumu (Zafer Yükseler, Temmuz 2009)

Daha fazla bilgi için: <http://www.tcmb.gov.tr> (Yayınlar/Araştırmalar - Kitaplar/Çalışmalar)

IMF – DÜNYA BANKASI YILLIK TOPLANTILARI

IMF ve Dünya Bankası tarafından düzenlenen yıllık toplantılarda üye ülkelerin merkez bankası ve maliye bakanlığı yetkilileri, akademisyenler ve özel sektör temsilcileri bir araya gelmekte ve ekonomik gelişme, küresel ekonomik görünüm, yoksullukla mücadele ve yardım politikaları gibi konularda görüşlerini paylaşmaktadır. Dünya medyası tarafından da yoğun ilgiyle takip edilen toplantılarda temsilciler ülke deneyimlerini aktarmakta ve küresel önem arz eden sorunlara ilişkin çözüm önerileri ortaya koymaktadır.

Yıllık toplantılarda IMF ve Dünya Bankasının Governörler Kurulları toplanmakta ve her iki kurumun ileriye yönelik faaliyetlerine ilişkin kararlar alınmaktadır. Yıllık toplantılar aynı zamanda IMF'nin danışma organı olarak görev yapan Uluslararası Para ve Finans Komitesi ile IMF ve Dünya Bankasının gerçekleştirdiği bir forum olan Kalkınma Komitesinin yapacağı toplantılara da ev sahipliği yapmaktadır. Bu toplantılarda varılan sonuçlar IMF ve Dünya Bankasının İcra Direktörleri Kurullarının alacağı kararlara temel oluşturmaktadır.

Yıllık toplantılar iki yıl üst üste IMF ve Dünya Bankasının idare merkezlerinin bulunduğu Washington D.C.'de düzenlenirken, üçüncü yıl diğer bir üye ülkede gerçekleştirilmektedir. 2000 yılında Prag'da, 2003 yılında Dubai'de ve 2006 yılında Singapur'da düzenlenen toplantılar bu yıl İstanbul'da gerçekleştirilecektir. IMF - Dünya Bankası yıllık toplantılarına ilk kez 1955 yılında ev sahipliği yapan Türkiye, böylelikle yıllık toplantılara iki kez ev sahipliği yapan tek ülke konumuna gelmiştir.

Daha fazla bilgi için: <http://www.imf.org/external/am/2009/index.htm>
<http://www.istanbul2009turkey.org/istanbul2009/index.php?module=IWB>

SIKÇA SORULAN SORULAR**Türkiye – IMF ilişkilerinde Merkez Bankasının rolü nedir?**

IMF Ana Sözleşmesi hükümleri uyarınca, her üye ülke Fon ile ilişkilerini Hazine, Maliye Bakanlığı ve Merkez Bankası aracılığı ile sürdürmek zorundadır. Bu kapsamda IMF nezdinde mali ajan sıfatıyla ülkemizi T.C. Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı temsil etmektedir. TCMB ise muhafaza kurumu görevini yürütmekte olup, IMF varlıklarının nezdindeki I ve II no.lu hesaplar ile "Menkul Kıymet" hesaplarında yer almasının sağlanmasından sorumludur. IMF Governörler Kurulunda, Hazine'den sorumlu Bakan Governör, TCMB Başkanı ise Governör Vekili sıfatıyla Türkiye'yi temsil etmektedir. Stand-by düzenlemeleri kapsamında verilen niyet mektupları, ülke adına Hazine'den Sorumlu Bakan ile TCMB Başkanı'nın imzasını taşımaktadır.

TCMB Faiz Oranları*	Borç Alma	Borç Verme	Merkez Bankası Döviz Rezervleri (28.08.2009, Milyar ABD Doları)	69,82
Gecelik (o/n. %)	7,75	10,25	Enflasyon - Ağustos 2009 (TÜFE, Yıllık %)	5,33

* 19 Ağustos 2009 tarihi itibarıyla.

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından üç ayda bir yayımlanır.

Sayı: 15 Eylül 2009

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası adına Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Hüseyin Zafer

Baskı:

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Banknot Matbaası Genel Müdürlüğü

Yayın Kurulu:

Cihan Aktaş - Tuğrul Gürgür - Tangül Hınçal - Mesut Kümbetlioğlu -
Zeynep Özge Yetkin - Mehmet Tamur - Canan Binal Yılmaz - Cem Gökçen -
Berkay Akişoğlu - Gonca Zeynep Özdemir - Emel Demirgören - Özgür Balaban

Ücretsiz dağıtılmaktadır.

Abonelik için: iletisimbilgi@tcmb.gov.tr

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası
İletişim ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü
İstiklal Caddesi No: 10 06100 Ulus-Ankara
Tel: (312) 310 36 46
e-posta: iletisimbilgi@tcmb.gov.tr